

Sygn. akt I C 3285/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2020r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w I Wydziale Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Włodarek

Protokolant: sekr. sąd. Anna Dulas

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 marca 2020r. w K.

sprawy z powództwa **A. (...) (...) 2 N. (...) z/s w W. (...))**

przeciwko pozwanemu **R. R. (PESEL (...))**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego R. R. na rzecz powoda A. (...) (...) 2 N. (...) z/s w W. kwotę 1.496,19zł (jeden tysiąc czterysta dziewięćdziesiąt sześć złotych 19/100) wraz:

a. z odsetkami ustawowymi, z tym że od dnia 1 stycznia 2016r. odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 150,95zł (sto pięćdziesiąt złotych 95/100) od dnia 18 kwietnia 2015r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 0,24zł (dwadzieścia cztery grosze) od dnia 18 kwietnia 2015r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 204,04zł (dwieście cztery złote 04/100) od dnia 19 maja 2015r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 165,45zł (sto sześćdziesiąt pięć złotych 45/100) od dnia 18 czerwca 2015r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 127,93zł (sto dwadzieścia siedem złotych 93/100) od dnia 18 lipca 2015r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 359,34zł (trzysta pięćdziesiąt dziewięć złotych 34/100) od dnia 19 września 2015r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 291,43zł (dwieście dziewięćdziesiąt jeden złotych 43/100) od dnia 19 września 2015r. do dnia zapłaty,

b. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 26,14zł (dwadzieścia sześć złotych 14/100) od dnia 31 sierpnia 2017r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 33,94zł (trzydzieści trzy złote 94/100) od dnia 31 sierpnia 2017r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 26,43zł (dwadzieścia sześć złotych 43/100) od dnia 31 sierpnia 2017r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 19,59zł (dziewiętnaście złotych 59/100) od dnia 31 sierpnia 2017r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 50,09zł (pięćdziesiąt złotych 09/100) od dnia 31 sierpnia 2017r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 40,62zł (czterdzieści złotych 62/100) od dnia 31 sierpnia 2017r. do dnia zapłaty,

2. oddala powództwo w pozostałej części,

3. zasądza od pozwanego R. R. na rzecz powoda A. (...) (...) 2 N. (...) z/s w W. kwotę 425,00zł (czterysta dwadzieścia pięć złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 270,00zł (dwieście siedemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 3285/18

UZASADNIENIE

W dniu 6 września 2017r. powód A. (...) (...) 2 N. (...) z/s w W. skierował do elektronicznego postępowania upominawczego żądanie zasądzenia od pozwanego R. R. kwoty 1.496,19zł wraz z odsetkami ustawowymi oraz odsetkami ustawowymi od kwot wskazanych w pozwie do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód przytoczył okoliczności wskazujące na jego legitymację czynną powołując się w tym zakresie na przelew uprawnień oraz oznaczył źródło zobowiązania, jego wysokość oraz wymagalność podając, iż dochodzone roszczenie stanowi należność wynikającą z nienależycie wykonanych umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych łączącej pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda.

Nakazem zapłaty Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 9 lutego 2018r. w sprawie o sygn. akt Nc – e (...) uwzględniono w całości roszczenia powództwa i rozstrzygnięto o kosztach postępowania.

Przywołane orzeczenie zostało uchylone postanowieniem tego Sądu z dnia 19 czerwca 2018r.

Postanowieniem z dnia 26 marca 2019r. Sąd Rejonowy w Kaliszu w sprawie o sygn. akt I C 3285/18 zawiesił postępowanie, na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 kpc, które zostało podjęte postanowieniem z dnia 20 listopada 2019r.

Zarządzeniem z tej samej daty ustanowiono dla pozwanego kuratora procesowego na podstawie art. 144 § 1 – 3 kpc w zw. z art. 143 kpc.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

W dniach 18 lutego 2015r. i 17 kwietnia 2015r. pozwany R. R. zawarł z poprzednikiem prawnym powoda A. (...) (...) 2 N. (...) z/s w W. – P4 Sp. z o.o. z/s w W. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

W ramach przedmiotowego kontraktu poprzednik prawny powoda umożliwił pozwanemu korzystanie z usług telekomunikacyjnych przy użyciu jego infrastruktury.

Kontrakty były terminowe i miały wiązać strony przez 24 miesiące.

Pozwany nie wykonał postanowień umowy i posiadał wobec poprzednika prawnego powoda zaległości z tytułu opłat abonamentowych i z tytułu świadczonych usług telekomunikacyjnych:

- za okres od dnia 1 marca 2015r. do dnia 31 marca 2015r. (abonament za okres 1 kwietnia 2015r. do dnia 30 kwietnia 2015r.) w wysokości 151,19zł, z terminem płatności na dzień 17 kwietnia 2015r.,

- za okres od dnia 1 kwietnia 2015r. do dnia 30 kwietnia 2015r. (abonament za okres 20 kwietnia 2015r. do dnia 31 maja 2015r.) w wysokości 204,04zł, z terminem płatności na dzień 18 maja 2015r.,

- za okres od dnia 1 maja 2015r. do dnia 31 maja 2015r. (abonament za okres 1 czerwca 2015r. do dnia 30 czerwca 2015r.) w wysokości 165,45zł, z terminem płatności na dzień 17 czerwca 2015r.,

- za okres od dnia 1 czerwca 2015r. do dnia 30 czerwca 2015r. (abonament za okres 1 lipca 2015r. do dnia 31 lipca 2015r.) w wysokości 127,93zł, z terminem płatności na dzień 17 lipca 2015r.

W związku z powyższym doszło do zakończenia trwania umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

W związku z niedotrzymaniem przez pozwanego warunków umów poprzednik prawny powoda obciążył pozwanego karami umownymi w wysokości 291,43zł i 359,34zł w związku z rozwiązaniem umów z przyczyn leżących po stronie abonenta przed upływem okresu, na który zostały zawarte z terminami płatności na dzień 18 września 2015r.

Wierzytelności z tytułu opisanych wyżej kontraktów były przedmiotem cesji.

(umowa cesji wierzytelności k. 33-38, umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych k. 50-51, 52-53, faktury k. 58-63, regulamin świadczenia usług k. 64-66, zawiadomienie o przelewie wierzytelności k. 67, ostateczne wezwanie do zapłaty k. 68)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Powództwo okazało się niezasadne jedynie w części, tj. w zakresie oznaczenia w części dat wymagalności należności abonamentowych i opłat za usługi telekomunikacyjne.

Wymagalność to cecha roszczenia (stan), wyrażająca się w istnieniu prawnej możliwości skutecznego żądania przez wierzyciela spełnienia przez dłużnika świadczenia (por. wyr. SN z 12.2.1991 r., III CRN 500/90, OSNCP 1992, Nr 7-8, poz. 137; uchw. SN z 20.4.2012 r., III CZP 10/12, OSNC 2012, Nr 10, poz. 117; wyr. SN z 27.9.2013 r., I CSK 690/12, L.).

Dniem wymagalności najczęściej jest dzień powstania roszczenia. W przypadku zobowiązań terminowych dzień powstania roszczenia i jego wymagalności wynika z treści zobowiązania. Jednak wymagalność niektórych roszczeń uzależniona jest od działań wierzyciela (por. art. 455 kc).

Skutkiem wezwania dłużnika przez wierzyciela do spełnienia świadczenia jest to, że staje się ono wymagalne. Wymagalność oznacza pierwszy termin, w którym wierzyciel mógłby wystąpić do sądu z powództwem o zasądzenie świadczenia i tego samego dnia sąd mógłby takie powództwo uwzględnić (por. uzasadnienie uchw. SN z 26.11.2009 r., III CZP 102/09, OSNC 2010, Nr 5, poz. 75; uzasadnienie uchw. SN z 22.11.2013 r., III CZP 72/13, OSNC – Zb. dodatkowy 2014, Nr B, poz. 40; wyr. SN z 28.10.2015 r., II CSK 822/14, Legalis;) – por. Kodeks cywilny. Komentarz. red. dr hab. K. O.. Legalis 2019.

Stosownie do treści art. 353 § 1 kc, podstawowym obowiązkiem dłużnika jest spełnienie świadczenia. Prowadzi ono do zaspokojenia interesu wierzyciela, wskutek czego zobowiązanie wygasa.

Artykuł 354 kc określa obowiązki dłużnika w ten sposób, że oprócz treści zobowiązania rozumianej jako nakazy wyrażone w czynności prawnej stanowiącej źródło zobowiązania oraz odnoszących się do tego zobowiązania normach prawnych jego zachowanie powinno odpowiadać trzem dalszym wzorcom postępowania - celowi społeczno-gospodarczemu, zasadom współżycia społecznego, a także ewentualnie ustalonym zwyczajom, natomiast art. 355 kc określa sposób, w jaki dłużnik powinien wykonywać zobowiązanie i w tym znaczeniu stanowi swoistą kontynuację uregulowań zawartych w art. 354 kc i jednocześnie przepis ten definiuje pojęcie należytej staranności oraz ustanawia obowiązek dokładania owej staranności.

Niedostosowanie się przez dłużnika do opisanych wyżej wymagań sprawia, że dojdzie do nienależytego wykonania zobowiązania lub niewykonania całkowitego (art. 471 kc). Każda bowiem rozbieżność pomiędzy prawidłowym spełnieniem świadczenia a rzeczywistym zachowaniem się dłużnika rodzi odpowiedzialność kontraktową. Nienależyte wykonanie zobowiązania ma bowiem miejsce wtedy, gdy zachowanie dłużnika zmierzało do spełnienia świadczenia, jednak osiągnięty przez niego wynik nie spełnia wymogów świadczenia, do którego dłużnik był zobowiązany. Wskazać jednak należy, że dłużnik zawsze, bez względu na rodzaj winy, odpowiada wobec wierzyciela za uchybienia obowiązkowi dołożenia należytej staranności (art. 355 kc).

Poprzednika prawnego powoda oraz pozwanego wiązały ważne i skuteczne umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w rozumieniu art. 56 ust. 1 i n. ustawy z dnia 16 lipca 2004r. prawo telekomunikacyjne (Dz. U. 2019.2460 – j.t. ze zm.).

Abonent w ramach wiążącego go kontraktu w obszarze umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych jest zobowiązany do ponoszenia opłaty abonamentowej i opłat za świadczone usługi telekomunikacyjne.

Strony w ramach istniejącego kontraktu uzgodniły elementy przedmiotowo i podmiotowo istotne oraz w sposób jednoznaczny i indywidualny określiły prawa i obowiązki podmiotów zobowiązań.

Powód w sposób właściwy umożliwił pozwanemu korzystanie przy użyciu jego infrastruktury z usług telekomunikacyjnych, natomiast pozwany w sposób nienależyty wykonał zobowiązania zachowując się wbrew treści umów poprzez zaniechanie kontynuowania uiszczania opłat abonamentowych i opłat za świadczone usługi telekomunikacyjne wynikających z istniejących stosunków obligacyjnych. Zaniechanie pozwanego było zawinione albowiem po jego stronie nie ujawniły się żadne okoliczności ekskulacyjne i egzoneracyjne.

Powyższe spowodowało odpowiedzialność kontraktową po stronie pozwanego i obowiązek naprawienia powstałej z tego tytułu szkody. Uchybienia obowiązkowi pozwanego, która nie spełnił świadczenia spowodowało zasadność zachowania wierzyciela polegającego na poszukiwaniu ochrony prawnej w postępowaniu przed sądem i na przymusowej realizacji świadczenia (por. art. 471 kc i art. 361 § 1 i 2 kc).

Szkoda powoda obejmuje zarówno nieuiszczone przez pozwanego umówione należności abonamentowe i z tytułu opłat za usługi telekomunikacyjne, ale również należności uboczne, a także związane z powstaniem zwłoki po stronie pozwanego oraz z koniecznością przymusowego dochodzenia zwrotu świadczenia.

O roszczeniu ubocznym orzeczono w oparciu o treść art. 481 § 1 i 2 kc oraz o znowelizowaną na podstawie art. 2 pkt 1 lit. a i art. 2 pkt 2 lit. a i b ustawy z dnia 9 października 2015r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.1830) treść art. 481 § 1 i 2 - 2⁴ kc.

O kosztach procesu, w tym kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 98 § 1 i 3 kpc i § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2018.265 – j.t.) oraz w oparciu o treść art. 19 ust. 2 pkt 2 i art. 28 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2019.785 – j.t.) i art. 1 ust. 1 pkt 2 i art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz. U. 2019.1000 – j.t. ze zm.).

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.